

RTV

TEATR TV

JAROSŁAW
IWASZKIEWICZ

Sława i chwała

Scenariusz i reżyseria:
LIDIA ZAMKOW

Cz. III: Piękne lato

24 VI godz. 20.20 p. 1
kolor

Zdjęcia na III str. okładki

Część trzecia — lata trzydzieste; finał: „piękne lato” roku 1939 i klęska września. W tytule jest ironia i gorzkość, i nastrój epitafium. Bo też Polonia restituta, ta z drugiej części tetralogii Lidii Zamkow, dochodzi tu do upadku. A wiodło ku niemu jakże wiele. „Są w ojczyźnie rachunki krzywd” — wie o tym bardzo dobrze Janek Wiewiórski, który tutaj wysuwa się bodaj na plan pierwszy. Ale też wiadomo — „krwi nie odmówił nikt”. I właśnie Janek, pośród wielu innych...

Więc rozliczenie — i liryzm: sława pokonanym, chwała walczącym. Rzeczowość — i mądra wyrozumiałość serdecznego obserwatora i filozofa dziejów. „Dykasterie społeczne” (według terminologii wcześniejszych o pięćdziesiąt lat pisarzy zatroskanych o losy narodowe) cichną na chwilę w ogniu walki, lecz nie giną — i jak kształtowały dzieje bohaterów dotychczas, tak zaraz po klęsce ożyją w dziejach ich dzieci. To one już idą na tę wojnę — i one będą bohaterami lat okupacji: telewizyjnej „Sławy i chwały” części następnej, czwartej.

Bo nie zapominajmy, że choć dramat ten oglądamy przez niemal miesiąc, stanowi on przecież jedną całość. Część pierwsza była właściwie tylko ekspozycja, potem tragedia rosła przez dwudziestolecie międzywojenne w losach coraz liczniej przedstawianych bohaterów, piętzyła się kulminacjami MAJA i WRZEŚNIA... Lecz to dopiero trzy akty, gra się nie kończy — i nie kończy sztuka. Ciąg dalszy nastąpi, nie tylko na scenie Teatru Telewizji. (zw)

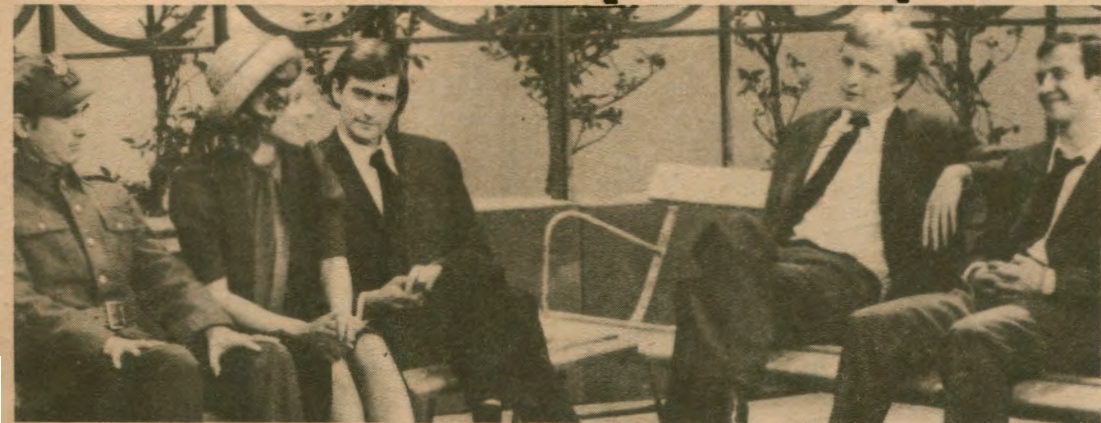
SŁAWA I CHWAŁA

JAROSŁAWA IWASZKIEWICZA

w reżyserii
LIDII ZAMKOW

24 czerwca w Teatrze TV

Część III: PIĘKNE LATO

Koniec sierpnia 1939 — Już wkrótce... młodzi na front!

Zdjęcia: Z. Januszewski
GRAŻYNA BARSZCZEWSKA
(Helenka Gołabkówna)